

عنوان مقاله:

یادگیری معکوس و دلالت های آن در عناصر برنامه درسی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی یافته های نوین در حوزه یاددهی و یادگیری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

ندا باقری مهیاری - دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی دانشگاه بیرجند

هادی پورشافعی - دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه بیرجند

محمدعلی رستمی نژاد - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

پیداگویی یادگیری معکوس یکی از روش های آموزشی نوظهور در تعلیم و تربیت است که از غنای بالایی جهت کاربرد در آموزش و کلاس درس برخوردار است. پژوهش حاضر با هدف بررسی دلالت های یادگیری معکوس در عناصر برنامه درسی صورت گرفته است. تحقیق حاضر با استفاده از روش استدلال استنتاجی در کنار چارچوب نظری یادگیری معکوس صورت گرفته است و مطالعات کتابخانه ای استفاده گردید. یافته های تحقیق پیش رو حاکی از آن است که یادگیری معکوس با وارونه کردن فرایند آموزش زمینه مشارکت هر چه بیشتر دانش آموزان در آموزش های کلاسی را فراهم می کند. این رویکرد بر خلاف رویکرد سنتی بر نقش دانش آموزان در فرایند یادگیری علی الخصوص کاربرد دانش یادگرفته شده تاکید دارد. استفاده از رسانه های گوناگون در یادگیری معکوس منجر به اثربخشی یادگیری و افزایش انگیزش فراگیران در آموزش کلاسی می شود.

کلمات کلیدی:

کلاس درس معکوس، یادگیری معکوس، آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/865161>

